

CIGÁN

K Bohu aj k Diablovi je rovnako blízko

Premiéra: 14.7. 2011

SR-ČR – 2011

IN FILM/Titanic/RTVS/ČT

Žáner: dráma

Minutáž: 107 min

Prístupnosť: od 12 rokov

Distribútor: GARFIELD FILM

Réžia: Martin Šulík
Námet a scenár: Marek Leščák, Martin Šulík,
Kamera: Martin Šec
Hudba: Peter Mojžiš
Strih: Jiří Brožek
Kostýmy: Katarína Hollá
Architekt: František Lipták
Producenti: Rudolf Biermann, Martin Šulík
Hrajú: Janko Mižigár (Adam), Martin Hangurbadžo (Marian), Miro Gulyas (Žigo), Miroslava Jarábeková (matka), Ivan Mirga (otec), Martina Kotlárová (Julka), Atila Mokos (farár Michalko)

KRÁTKY OBSAH

Adamovi, 14-ročnému rómskemu chlapcovi z osady, zabijú otca. Nik nevie, čo sa stalo. Niet svedkov, niet dôkazov. Mama po pohrebe dlho nesmúti. Chce zabezpečiť deti, a tak sa vydá za otcovho brata – úžerníka a zlodeja Žiga. Adamovi sa zo dňa na deň zmení život. Zrazu dospel. Pomáha matke, stará sa o svojich súrodencov, snaží sa ich ochrániť pred Žigovým vplyvom. Má len dve radosti – boxerský tréning a čiernookú Julku. Keď mamu odvezú do pôrodnice, otčim vťahuje Adama a jeho bratov do svojich pochybných kšeftov. Pri jednej krádeži chlapcov zadrží polícia a od väzenia ich zachráni len to, že nie sú plnoletí. Adam postupne stráca všetky istoty: vyhodí ho z boxerského oddielu, Julku rodičia predajú do Čiech. Chlapec sa čoraz častejšie dostáva do konfliktu so zákonmi vlastnej komunity. V hádke s cynickým Žigom pochopí, kto stojí za otcovou smrťou. Pokúša sa uniknúť z beznádejnej situácie, ale jeho snaha končí tragicky – zabije človeka

Režisér Martin Šulík (Záhada, Krajinka) a scenárista Marek Leščák (Záhada, Slepé lásky) o filme:

Chceli sme natočiť film o našich Rómoch, pretože sme si uvedomili, že o nich nič nevieme. Poznáme Gypsy Kings, stočlenný rómsky orchester z Budapešti, ale nemáme predstavu v akých podmienkach žije dvestotisíc Rómov na východnom Slovensku. Je pre nás ľahšie prijať zjednodušený televízny obraz ako komplikovanú realitu. Skôr než sme začali písať scenár, tak sme s priateľom Paľom Pekarčíkom cestovali po rómskych osadách, stretávali sme sa so zaujímavými ľuďmi, ktorí sa pred nami otvorili a začali nám rozprávať svoje príbehy. Z ich rozprávania sa poskladal náš film. Nechceli sme Rómov mýtizovať, folklorizovať ani romantizovať. Chceli sme pravdivo zachytiť ich život, pretože život v rómskej osade je odrazom nášho sveta. Akurát je v ňom všetko emotívnejšie, vyhrotenejšie a priamočiarejšie. Rozhodli sme sa teda natočiť film, v ktorom Rómov nebudú hrať bieli – ako je to u nás zvykom - ale v ktorom budú sami sebou a budú hovoriť vlastnou rečou.